

[H. F. Ulrichsen.]

Dag i „Social-Demokraten“, hvorefter der skal have været en vis Tendens til overhovedet helt at likvidere denne Politik, f. Eks. gennem en saa mærkelig og skæbnesvanger Ting som Tilbagetrækning af det Forslag, der her er til Behandling. Jeg skal tilføje, at noget saadant naturligvis ikke har været antydet fra en eneste Side indenfor det konservative Parti, og jeg vil udtrykke det Haab, at man i denne Samling maa blive forskaanet for at faa det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kaldte en Formalitetsbehandling, — denne Behandling af en dybt alvorlig Realitet — sluttet paa samme skandaløse Maade som den, vi var Vidne til i Fjor, den Gang vi saa en taktisk Manøvre sætte Bom for Løsningen af det Spørgsmaal, der er og maa blive det vigtigste for det danske Samfund. Jeg har set, at der findes enkelte Blade, desværre ogsaa flere af mit Partis Blade, som i den senere Tid anvender de Tal vedrørende Arbejdsløsheden, som fremkommer offentligt, som Bevis for, at Beskæftigelsen skulde være steget her i Landet, og som Bevis for, at der skulde være raadet noget Bod paa Arbejdsløsheden. Dette er ikke rigtigt, Tallene paa arbejdsløse stiger stadig, og naar Situationen er en saadan, er det naturligt, at man ikke fra Rigsdagens Side betragter det Spørgsmaal, som her behandles, paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte, som en Formalitet.

Jeg vil nu, naar det socialdemokratiske Ændringsforslag skal til Behandling, stemme imod dette Ændringsforslag, idet det indeholder en hel Række Bestemmelser, som vi ikke kan og ikke bør acceptere fra konservativ Side. Men dette betyder ikke, at man fra konservativ Side mener, at Forhandlinger med Socialdemokratiet, Realitetsforhandlinger og ikke Formalitetsforhandlinger, ikke bør optages i Fremtiden. Jeg vil udtrykke det Haab, at Socialdemokraterne vil komme os i Møde, saaledes at der kan naas et positivt Resultat, først og fremmest derigennem, at Socialdemokratiet forlader den bestemte Modstand, som fremgaar af Socialdemokratiets Betænkning, mod Gennemførelsen af den aktive Handelspolitik, som man fra vor Side lægger saa megen Vægt paa. Denne Sag er alt for alvorlig til, at den kan behandles som en Formalitet. Der er ikke fra vor Side tænkt paa nogen som helst Likvidation af den Politik, der er ført, og jeg udtrykker et Haab om,

at man, inden vi kommer til tredje Behandling, vil være naaet betydelig videre, end man er naaet, saa længe der fra visse Hold har været Tendens til at betragte Sagen som en Formalitet og intet andet.

Dahlgaard: Naar det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen betegnedes Beskæftigelsesspørgsmaalet som det vigtigste Spørgsmaal for det danske Samfund, saa er jeg ganske enig med ham deri. Men mit Partis Divergens overfor det ærede Medlems Parti paa dette Omraade fremkommer, naar det ærede Medlem og hans Parti mener, at Beskæftigelsesspørgsmaalets Løsning er ensbetydende med Fremførelsen af en Beskyttelsespolitik.

I øvrigt har jeg taget Ordet for at sige til det ærede Medlem, at jeg ikke i min Tale har gjort „Nationaltidende“s Artikel til eet med det konservative Partis Standpunkt; tværtimod, jeg fremhævede, at det konservative Partis Ordfører havde taget Afstand derfra, og at han nødvendigvis maatte gøre det. Jeg skal hertil kun føje, at naar nu det ærede Medlem som Ordfører Nr. 2 for det konservative Parti karakteriserer „Nationaltidende“s Artikel som en Udtalelse fra ganske uansvarlig Side, saa formoder jeg, at „Nationaltidende“ vil bringe denne Udtalelse paa særlig udmærket Plads i sit Aftennummer.

Handelsministeren (Slebsager): Der foreligger jo til Lovforslaget kun eet Ændringsforslag, nemlig et Ændringsforslag stillet af det socialdemokratiske Mindretal, og det er et Ændringsforslag, som er en Del af Socialdemokratiets eget Forslag til Foranstaltninger mod Erhvervs-krisen, af hvilket man har taget det ud, der har Tilknytning til det toldpolitiske, og stillet det som Ændringsforslag til det foreliggende Forslag. Dette Ændringsforslag er jo velkendt. Som det af flere ærede Talere allerede er bemærket, er det jo et Forslag, som sammen med forskellige andre var fremme under Behandlingen i Juli Maaned; og jeg har ved den Lejlighed taget Standpunkt til det og motiveret mit Standpunkt til dette Forslag; og jeg kan i det store og hele henvise til mine Udtalelser ved den Lejlighed.

Naar det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at man fra Socialdemokratiets Side havde været villig til at vise Imødekommenhed, saaledes at Rigsdagen fik Afgørelsen med Hensyn til de ønskede Foranstaltninger, saa er det jo for saa vidt